

မျိုး
ကလောင်ခွဲ
မျိုး
အနာဂတ်ရန်

COVER Idea Kvaw

အခန်း(၁)

"နင့်လုပ်ရပ်က မဟုတ်သေးဘူးနော် ထာဝရ"

မင်းဆက် လေသံမှာ အလိုမကျမှုတွေ ပါနေသည်။ ။

"ဘာ မဟုတ်သေးတာလဲ မင်းဆက် နင် ဒီလောက်တော့ နားလည် သင့်တယ်"

"ငါ့ဘက်က ဘယ်လောက်အထိ နားလည်ပေးရမှာ လဲ၊ ဟိုတစ်ပတ် ဆန်းဒေးတုန်းကလည်း နင့်ရဲ့ အလုပ်ကိစ္စအတွက်ဆိုလို့ ငါ နားလည် ပေးပြီးပြီ၊ အခုတစ်ခါက လုပ်ငန်းကိစ္စ မဟုတ်တဲ့ နင့်ရဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ် တာကိစ္စ"

မကျေမနပ် လေသံမှာ အပြစ်တင်စကားတွေချည်း ထွက်လာသည်။ ။
ထာဝရ စိတ်မရှည်နိုင်တော့တာ အမှန်ဖြစ်သည်။ ။ သည် လောက်ထိ မင်းဆက်ကို ရှင်းပြနေရတာ မဟုတ်သေး။

ထိုင်နားထောင်နေသော ဖုန်းကို ပိတ်ပစ်ချင်စိတ်ကို မျိုသိပ်ချုပ်ထိန်း ရင်း

"မင်းဆက် နင်နဲ့ ငါ တွေ့ဖို့ က ဘယ်လောက်အထိတောင်အရေးကြီး နေလို့ လဲ"

"ဘာရယ် ထာဝရ နင်ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ"

ထာဝရ စကားလွန်သွားမှန်းတော့ သိလိုက်သည်။ ဒါပေမဲ့ စကားတို့က ကျွဲခဲပြီမို့

"ငါ ပြောတာက ဒီနေ့ ငါတကယ်မအားဘူး။ ဝတ်ရည်ချုံနဲ့ မဖြစ်မနေ တွေ့ရမှာ မို့ပါ"

"အဲဒီမိန်းမက ငါ့ထက်တောင် အရေးပါနေသလား ထာဝရ"

"နင် ဘာလို့ အဲဒီလောက်အထိ နားလည်မှု မရှိတာလဲ မင်းဆက်ရယ်"

"နားလည်မှု မရှိဘူး ဟုတ်လား ငါ ဘယ်လောက်အထိတောင် နားလည်ပေးရဦးမှာ လဲ ထာဝရ၊ နင် ပြန်စဉ်းစားကြည့်လိုက်စမ်းပါ၊ ငါ့ဘက်က အမြဲတမ်း နားလည်ပေးခဲ့တာ နင်သိပါတယ်"

"ဒါတော့ ငါတို့ မိသားစုဘဝက နင့်ဘဝနဲ့ မတူဘူးလေ၊ ငါ့မှာ လုပ်စရာတွေ အများကြီးရှိတယ်၊ အခု ဝတ်ရည်ချုံဆိုတာ ငါ့ရဲ့ ကျေးဇူးရှင်လည်း ဟုတ်တယ်၊ အခင်မင်ဆိုး သူငယ်ချင်းဆိုလည်း ဟုတ်တယ်၊ သူတစ်နေ့ကမှ မြန်မာပြည် ပြန်ရောက်လာတာ၊ သူနဲ့ ငါ ဒီနေ့ ချိန်းထားတယ်"

"ထာဝရ ဟိုတစ်ပတ် ဆန်းဒေးက နင်နဲ့ ငါ ချိန်းထားတယ်၊ ဒါပေမဲ့ နင့်ရဲ့ အလုပ်ကိစ္စကြောင့် ငါနားလည်ပေးတယ်၊ ဒီတစ်ခါ ငါ့ဘက်က နားလည်ပေးရဦးမှာ မဟုတ်သေးဘူး"

ထာဝရ ပင့်သက်လေးရှိက်ရင်း ခေါင်းကိုခါယမ်းမိသည်။ လက်မှ နာရီကို ငုံကြည့်တော့ ရှစ်နာရီတောင် ကျော်နေပြီ။ ဒီအတိုင်းဆို ဝတ်ရည်ချုံနှင့် ချိန်းထားတာ နောက်ကျတော့မည်။

"မင်းဆက် နင့်ကိုငါ တောင်းပန်တယ်၊ ဒီနေ့တော့ ငါ လုံးဝလာလို့

မဖြစ်ဘူး၊ ငါ့ကို ခွင့်လွှတ်ဟာ"

စကားအဆုံးမှာ ဖုန်းကို ပိတ်ပစ်လိုက်သည် ။ မင်းဆက်ရဲ့ ဒေါသမျှ က်နှာကို မြင်ယောင်မိပေမယ့် မတတ်နိုင်ပါ။

"ဘယ်သူ့ဆီက ဖုန်းလဲ သမီး"

လှည့်ကြည့်တော့ မေမေ့ကို တံခါးဝမှာ မြင်သည် ။ ထာဝရ ဖုန်းဆက်ကတည်းက မေမေ ရောက်နေတာ သေချာသည် ။

"မင်းဆက်ဆီက ဖုန်းပါ"

ပြောရင်း ဝတ်ရည်ချုံ့ဆီ သွားဖို့ ပြင်ဆင်ရသည် ။ မေမေက ပြန်ထွက်မသွားသေးဘဲ ရပ်ကြည့်လို့ နေသည် ။

ထာဝရ ဘာမှ မပြောဘဲ အဝတ်အစားလဲလှယ် ပြင်ဆင်နေတော့ မေမေ့နှုတ်က မေးခွန်းတို့ ထပ်ထွက်လာ၏။

"သမီး ဘယ်သွားမလို့ လဲ မောင်ဆက်ဆီလား"

"ဟင့်အင်း ဝတ်ရည်ချုံ့ ဆီသွားစရာရှိတယ်မေမေ၊ မင်းဆက်ကိစ္စက အရေးမကြီးပါဘူး၊ သူ့မိတ်ဆွေတစ်ယောက် မင်္ဂလာဆောင်သွားဖို့ တဲ့ ၊ သမီး ဘယ်လိုမှ မအားဘူးလေ"

"မောင်ဆက် စိတ်ဆိုးသွားမှာ ပေါ့ သမီးရယ်၊ မောင်ဆက်နဲ့ အရင်သွားလိုက်ပြီးမှ ဝတ်ရည်လေးဆီ သမီးသွားလို့ မဖြစ်ဘူးလား"

"ဘယ်လိုမှ မဖြစ်လို့ ပါ မေမေ၊ အခုတောင် နောက်ကျနေပြီ"

မေမေ ပင့်သက်ရှိက်သည် ။ မင်းဆက်နှင့် ထာဝရကို ပြေပြေလည်လည် ရှိစေချင်တာ မေမေ့ဆန္ဒဟု ထာဝရ နားလည်ပါသည် ။

"မောင်ဆက်က သမီးဘဝရဲ့ ကြင်ဖော် ဖြစ်လာတော့မယ့်သူ ဆိုတာ

တော့ သမီး မမေ့သင့်ဘူးနော်"

"အဲဒီလို လူတစ်ယောက်က သမီးအလုပ်ကို တော့ နားလည်ပေးသင့်တာပေါ့ မေမေ၊ ကဲပါ မေမေရယ် မေမေ ပြောစရာရှိရင် နောက်မှ ပြောနော်၊ သမီး အရမ်းနောက်ကျနေလို့ "

မေမေပခုံးကို တစ်ချက်ဖက်ပြီး ပါးပြင်ကို ရွတ်ခနဲ နမ်းရှိုက်ကာ ထာဝရ ခပ်သွက်သွက်လေး ထွက်ခဲ့သည်။ ။

"သမီး ကားကို ဂရုစိုက် မောင်းနော်"

မေမေက စိုးရိမ်ပူပန်စွာ ဧည့်ခန်းတံခါးဝအထိ လိုက်လာကာ လှမ်းသတိပေးသေးသည်။ ။

ထာဝရ ခေါင်းလေး ညိတ်ပြကာ ကားလေးကို မောင်းထွက်ခဲ့သည်။ ။ အခုလောက် ဆိုရင်တော့ ဝတ်ရည်ချို့ မျှော်နေလောက်ပြီ။

ထာဝရ ရောက်တော့ ချိန်းထားသည့် ဆိုင်ကလေးမှာ ဝတ်ရည်ချို့ ရောက်နေပြီ ဖြစ်သည်။ ။

"စောင့်နေတာ ကြာပြီလား ဝတ်ရည်၊ တို့ နည်းနည်းနောက်ကျသွားတယ်"

စားပွဲဝိုင်းမှာ တစ်ယောက်တည်း ထိုင်နေသည့် ဝတ်ရည် ပြုံးပြုံးလေး ဆီးကြိုရင်း ခေါင်းလေးကို ယမ်းပြသည်။ ။

"သိပ်မကြာသေးပါဘူး ထိုင်လေ ထာဝရ"

ဝတ်ရည်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်ခုံလေးမှာ ထာဝရ ဝင်ထိုင်လိုက်

သည် ။ ဆံပင်နီကျင်လေးနှင့် သွယ်လျသော မျက်နှာလေးက အနည်းငယ်တော့ ညှိုးရော်နေသလို ရှိသည် ။

တစ်ဦးတည်းသော မောင်ငယ်လေးအတွက် ဝတ်ရည် ခံစားရမှာတော့ သေချာသည် ။

"နှင့်မောင်လေးအတွက် တို့ တကယ် စိတ်မကောင်းပါဘူး ဝတ်ရည်"

ထာဝရ ဆိုတော့ ဝတ်ရည် ခေါင်းညိတ် အသိအမှတ်ပြုရင်း ပင့်သက်လေးရှိုက်သည် ။

မောင်နှမ နှစ်ယောက်တည်းရှိသော ဘဝမှာ မောင်ဖြစ်သူရဲ့ သတင်းဆိုးကို ဝတ်ရည်ကြားလိုက်ရစဉ်က အဘယ်မျှ ခံစားခဲ့ရသည် ကို ထာဝရ စာနာ တွက်ဆနိုင်ခဲ့ပါသည် ။

ထာဝရဆီ ဖုန်းဆက်စဉ်ကတောင် ဝတ်ရည်လေသံမှာ ရှိုက်သံတွေ စွက်နေခဲ့တာ ပြန်ကြားယောင်မိသေး၏။

"ထာဝရ တို့ မောင်လေး လုပ်ငန်းခွင်ထဲမှာ အက်ဆီးဒင့်ဖြစ်လို့ ဂတ်စ်အိုးပေါက်ကွဲတာ မောင်လေး မျက်လုံးတွေကို ထိခိုက်မိသွားတယ် ဒါကြောင့် အခု တို့ တို့ မြန်မာပြည် ပြန်ရောက်နေတယ်"

"ဟင် ဟုတ်လား ထာဝရ ဘာကူညီရမလဲ ဝတ်ရည် ပြောလေ"

"တို့ လည်း အခု ဘာမှ မသိရသေးဘူး၊ ထူပူပြီး ဘာလုပ်ရမှန်း မသိလို့ မင်းဆီ ဖုန်းဆက်လိုက်တာ၊ မောင်လေး မျက်စိအခြေအနေမှန်ကို အထူးကု ဆရာဝန်ကြီးတွေ အဖြေရှာနေတုန်းပဲ၊ ထူးခြားရင် တို့ ဖုန်းထပ်ဆပ်မယ်နော် ထာဝရ"

မြန်မာပြည်ကို ရောက်လာသည် နှင့် ဝတ်ရည်ချုံ့ဆီက သိခွင့်ရတာ ထိုမျှပဲ ဖြစ်သည် ။

ဝတ်ရည်ရဲ့ မောင်လေးကို ထာဝရ မမြင်ဘူးပါ။ ကျောင်းပြီး ကတည်းက ဝါသနာပါသော သင်္ဘောလိုက်သွားခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ ။

မောင်ဖြစ်သူက ပင်လယ်ပြင်မှာ ပျော်မွေ့ရင်း ကမ္ဘာပတ်နေတော့ ဝတ်ရည်သည် လည်း တစ်ယောက်တည်း မြန်မာပြည်မှာ မပျော်မွေ့တော့ပါ။

အခြေကျ အောင်မြင်နေသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေကို စွန့်လွှတ်ကာ ဩစတြေးလျက အဒေါ်တွေဆီသို့ ဝတ်ရည် ထွက်သွားဖို့ ဆုံးဖြတ်သည်။ ။

သည် မှာ လည်း သူမ ပိုင်ဆိုင်သော အထည်ချုပ်စက်ရုံကို ထာဝရဆီ လွှဲပြောင်းရောင်းချခဲ့တာ ဖြစ်သည်။ ။

ရောင်းချခဲ့သည် ဆိုပေမယ့် ဝတ်ရည်က သူမကို ကူညီခဲ့ခြင်းဟု ပဲ ဆိုရလိမ့်မည်။

"ထာဝရ ငါ့ရဲ့ စက်ရုံကို မင်းလက်ထဲပဲ ထားခဲ့ချင်တယ်၊ မင်းဆက်လုပ်နိုင်မလား သူငယ်ချင်း"

"ငါစိတ်ဝင်စားပါတယ် ဝတ်ရည်ရယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလောက်အထိ ငါ မတတ်နိုင်ပါဘူးဟာ"

ဝတ်ရည်ထံမှ အထည်ချုပ်စက်ရုံကြီး တစ်ရုံကို ဝယ်ယူနိုင်လောက်အောင် ထာဝရမှာ ငွေကြေးမပြည့်စုံခဲ့ပါ။ ဖေဖေရဲ့ ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းက ကျဆင်းနေချိန်မို့ ထာဝရတို့ မိသားစု ကျပ်တည်းနေချိန်မှာ ဖေဖေသည် လည်း စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းနေခဲ့သည်။ ။

"ထာဝရ ငါက နင့်ကိုလည်း ကူညီချင်တာကြောင့် ပါ၊ နင်တတ်နိုင်သလောက်ပဲ ပေးထားပါ၊ ကျန်တဲ့ ငွေကို နင် အဆင်ပြေမှ ပေး၊

ငွေကြေးက အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး။"

ဝတ်ရည်က စေတနာသက်သက်နှင့် ကူညီတာဟု ထာဝရ နားလည်သည် ။ ဒါကြောင့် လည်း ဖေဖေ မေမေတို့ နှင့် တိုင်ပင်ပြီး ဝတ်ရည်ရဲ့ အထည်ချုပ် စက်ရုံကို ဝယ်ယူဖြစ်သည် ။

သတ်မှတ်သော စက်ရုံတန်ဖိုး တစ်ဝတ်ကိုပဲ ထာဝရ ပေးချေခဲ့ရသည် ။ ကျန်ငွေ တစ်ဝက်အတွက် သုံးလတစ်ကြိမ် အရစ်ကျ ပေးချေရင်း သုံးနှစ်အတွင်းမှာ စက်ရုံကို ထာဝရ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သည် ။

စင်ကာပူက ဖက်ရှင်ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုအတွက် တာဝန်ခံ ချုပ်ပေးရသော ထာဝရရဲ့ အထည်ချုပ် စက်ရုံကြီးက အောင်မြင်ခဲ့ပါသည် ။

ဖေဖေလည်း အလုပ်က နားခွင့်ရခဲ့သည် ။ မိသားစု တာဝန်ကို ထာဝရ တစ်ယောက်တည်းနှင့် ပြည့်စုံအောင် တာဝန်ယူနိုင်ခဲ့၏။

ဝတ်ရည်ချိုရဲ့ ကျေးဇူးတရားတွေက ထာဝရအပေါ်မှာ ကြီးမားစွာ ရှိခဲ့ဖူးသည် ။ စီးပွားရေး တက္ကသိုလ်မှာ တုန်းကလည်း အရင်းနှီးဆုံး သူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်ခဲ့ကြတာမို့ ညီအစ်မရင်းချာလို ရှိခဲ့ကြတာ ဖြစ်သည် ။

"ထာဝရ"

ဝတ်ရည် ခေါ်သံကြောင့် အတွေးစလေးတွေ ပြတ်တောက်သွားခဲ့သည် ။

"ပြောလေ ဝတ်ရည် နင်ဘာပြောမလို့ လဲ"

"အကူအညီ တစ်ခု တောင်းချင်လို့ ပါ ထာဝရ"

အကူအညီတဲ့ ။ ဝတ်ရည်အတွက်ဆို ထာဝရဘက်က တတ်စွမ်းသလောက် ကူညီပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးတာမို့

"ပြောပါ ဝတ်ရည်ရယ် တို့ မင်းအတွက်ဆို ကူညီဖို့ အသင့်ပါပဲ"

"တို့ အတွက်ဆိုတာထက် မောင်လေးအတွက်ပါ"

ဝတ်ရည် စကားကြောင့် ထာဝရ မျက်ဝန်းအစုံ ဝိုင်းစက်သွားခဲ့သည်
။ ဝတ်ရည်ရဲ့ မောင်လေးအတွက်တဲ့ ၊ ထာဝရ ဘာကူညီရမည်လဲမသိ။

"မောင်လေး အခြေအနေက ထာဝရသိထားပြီးတဲ့ အတိုင်းပဲလေ မျက်ကြည်လွှာကို ထိခိုက်သွားခဲ့တာမို့ မျက်ကြည်လွှာ အစားထိုး ကုသရမှာ တဲ့ "

ဝတ်ရည်က ရှင်းပြနေသည် ။ ဝတ်ရည်ရဲ့ မောင်လေးသတင်းကို သူမ လွန်ခဲ့သည့် အပတ်က ကြားခဲ့သည် ။

သင်္ဘောပေါ်မှာ ဖြစ်ခဲ့သော အက်ဆီးဒင့်ကြောင့် ထိခိုက်သွားခဲ့သော မျက်ဝန်းတွေက မျက်ကြည်လွှာ နှစ်ခုစလုံးကို ပျက်စီးခဲ့သည် ။ မျက်ကြည်လွှာ အစားထိုး မကုသနိုင်သေးခင် ကာလတစ်လျှောက်လုံး အလင်းမဲ့စွာဖြင့် ရှင်သန်ရမည့် အဖြစ်။

"မောင်လေးကို သြစတြေးလျအထိ ခေါ်သွားဖို့ ဆိုတာလည်း လတ်တလော မလွယ်ဘူးလေ၊ မောင်လေးကလည်း မြန်မာပြည်မှာ ပဲ နေမယ်တဲ့ "

"ဟင် ဒါဆို ဝတ်ရည် ဘယ်လိုစီစဉ်မလဲ"

"လတ်တလောတော့ ဝတ်ရည် ဟိုကို ပြန်ရဦးမယ်၊ ပြီးရင် မြန်မာပြည်ကို အပြီးပြန်လာဖို့ ဝတ်ရည် စီစဉ်မယ်၊ မောင်လေး စိတ်ချမ်းသာအောင် နေဖို့ ထိုင်ဖို့ ဝတ်ရည် အားလုံး စီစဉ်ခဲ့တယ်"

ထာဝရ သဘောပေါက်လိုက်သည် ။ မောင်ဖြစ်သူရဲ့ ဆန္ဒအတိုင်း ဝတ်ရည် စီစဉ်ပေးခြင်းဟု

"မောင်လေး နေဖို့ အတွက် ရွှေတောင်ကြားထဲမှာ ခြံနဲ့ အိမ်ကို ဝတ်ရည် ဝယ်ပေးပြီးပြီ၊ မောင်လေးကို စောင့်ရှောက်ပေးဖို့ ဝတ်ရည်ရဲ့ အဒေါ်ဝမ်းကွဲ တစ်ယောက်ကို အကူအညီ တောင်းထားတယ်လေ"

အခုချိန်ထိ ဝတ်ရည် သူမနှင့် ပတ်သတ်သော အကူအညီတောင်းဆိုမှု မပါသေးတာမို့ ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်ပေးမိသည်။ ။

"မောင်လေးကို စောင့်ရှောက်ပေးမယ့် အဒေါ်က ဆွေမျိုးဆိုပေမယ့် သွေးဝေးလွန်းပါတယ်၊ မောင်လေးအတွက် ဝတ်ရည် စိတ်မချဘူး၊ ဒါကြောင့် ဝတ်ရည်ကိုယ်စား ထာဝရကို စောင့်ရှောက်ပေးဖို့ အကူအညီ တောင်းချင်တာပါ"

ထာဝရ ခေါင်းမညိတ်နိုင်ဘဲ တွေခနဲ ဖြစ်သွားခဲ့တာတော့ အမှန်ဖြစ်သည်။ ။ ဒါကို သတိထားမိသွားသော ဝတ်ရည်က

"ထာဝရကို အချိန်ပြည့် ကူညီခိုင်းတာမျိုး မဟုတ်ပါဘူး၊ မောင်လေး ဆီကို ရက်ခြားဖြစ်ဖြစ် သွားကြည့်ပေးစေချင်တယ်၊ အထူးသဖြင့် ထာဝရ အလုပ်နားရက်တွေမှာ မောင်လေးအတွက် လိုအပ်တာမျိုး ကူညီပေးဖို့ ပါ"

ထာဝရ ဘယ်လိုမှ မျှော်လင့်မထားသော အကူအညီ တောင်းဆိုခြင်းမျိုးမို့ ချက်ချင်း ခေါင်းညိတ်ဖို့ ခက်ခက်ဖြစ်နေ၏။ မျက်မမြင်သူစိမ်းယောက်ျားပျိုတစ်ဦးကို စောင့်ရှောက်ရမည့် အဖြစ်ကို ဝန်လေးနေမိတာတော့ အမှန်။

"ထာဝရ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လုပ်ကိုင်ပေးဖို့ မလိုအပ်ပါဘူး၊ မောင်လေးအတွက် စီမံခန့်ခွဲပေးရုံလေးပါ၊ မောင်လေး အနားမှာ ထားရစ်ခဲ့ရမယ့် ကိုယ့်အဒေါ် ဒေါ်ဖိုး ဆိုတာက ဦးလေး နှစ်ဝမ်းကွဲနဲ့ စပ်မှ တော်တာမျိုးမို့ သူစိမ်းဆန်ဆန်လို့ ပဲ ပြောရမယ်၊ မောင်လေးကို သူတို့ ဂရုစိုက်

အောင် ထာဝရ ရှိနေမှ ဖြစ်မှာ "

အခုမှ ဝတ်ရည်စကားကို နားလည်သဘောပေါက်မိသည်။ ။

မောင်ဖြစ်သူအတွက် ဝတ်ရည် စိတ်မချနိုင်တာမို့ ထာဝရကို အားကိုးအကူအညီ တောင်းနေတာမျိုး ဖြစ်သည်။ ။

ဝတ်ရည်လို သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်အတွက် ထာဝရ ငြင်းပယ်လို့ မသင့်တာလည်း နားလည်ပါသည်။ ။

"တို့ သဘောပေါက်ပြီ ဝတ်ရည်၊ ဒီလောက်ဆို ကူညီနိုင်ပါတယ် တစ်ခုတော့ ရှိတယ်၊ နေ့စဉ်ကြီးတော့ ထာဝရမှာ အလုပ်တွေ တစ်ဖက်နဲ့ ဆိုတာ သိပါတယ်၊ နေ့စဉ်ကြီးတော့ တို့ ကူညီနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး "

"နားလည်ပါတယ်ကွာ ထာဝရမှာ အလုပ်တွေ တစ်ဖက်နဲ့ ဆိုတာ သိပါတယ်၊ ကိုယ့်မှာ က ဟိုက လုပ်ငန်းတွေကို လုံးဝ ပစ်ထားလို့ မရဘူး၊ အခုလည်း လုပ်ငန်းတွေ အပြီးရှင်းပြီး မောင်လေးအနားမှာ နေနိုင်အောင် တို့ စီစဉ်မှာ ပါ၊ အဲဒီ ကာလလေးမှာ ပဲ ထာဝရ ကူညီစေချင်တာ"

"ကဲ ဝတ်ရည် အဲဒီအတွက် စိတ်ချသွားပါကွာ၊ တို့ မင်းရဲ့ မောင်လေးအတွက် ကူညီမှာ ပါ"

"ဝမ်းသာလိုက်တာ ထာဝရရယ်၊ ဒါဆိုရင် တို့ ဟိုကို စိတ်ချလက်ချ ပြန်နိုင်ပြီပေါ့၊ ထာဝရနဲ့ တို့ မောင်လေးနဲ့ ဆုံတွေ့ပေးရအောင် ဘယ်နေ့ အားသလဲဟင်"

"အင်း မနက်ဖြန်တော့ တို့ မအားဘူး၊ အဲသန်ဘက်ခါ နေ့လယ်ပိုင်းဆို ဖြစ်မလား ဝတ်ရည်"

သိပ်ဖြစ်တာပေါ့ မင်းကို ကိုယ်စက်ရုံအထိ လာစောင့်ခေါ်မယ်လေ"

အိုကေ မင်းထားရစ်ခဲ့တဲ့ စက်ရုံကို တို့ ဦးစီးနေတာ ဘယ်လောက်အထိ အောင်မြင်တိုးတတ်နေပြီလဲ လေ့လာရင်းပေါ့"

ဝတ်ရည် ကျေနပ်စွာ ခေါင်းကလေးညိတ်ပြီး လက်ခံပါသည်။ ။

ဝတ်ရည်ရဲ့ တောင်းဆိုမှု အကူအညီတစ်ခုကို ကူညီခွင့်ရလိုက်သည့် အတွက်လည်း ထာဝရ ကျေနပ်ဝမ်းသာမိပါသည်။ ။

ကျေးဇူးတရားနှင့် သူငယ်ချင်း တစ်ဦးအတွက် ထာဝရဘက်ကလည်း တာဝန်တော့ ကျေချင်ပါသည်။ ။

အခန်း(၂)

ဝတ်ရည် အကူအညီတောင်းဆိုသည့် ကိစ္စကို ပြောပြတော့ မေမေ
တွေခနဲ ဖြစ်သွားခဲ့တာ အတော်ကြာသည်။ ။ မေမေ့ရဲ့ မျက်ဝန်းတွေမှာ
တစ်စုံတစ်ခုကို စိုးရိမ်စိတ်တို့ အရောင်လက်ဖြာသွားခဲ့၏။

"သမီး လက်မခံသင့်ဘူး ထင်တယ်"

မေမေ သည် လိုပဲ ပြောလာမှာ ကို ထာဝရ ကြိုတွေးပြီးသားဖြစ်သ
ည်။ ။

"ဝတ်ရည်အတွက် တကယ်လိုအပ်ပြီး အခက်အခဲ ဖြစ်နေတာ မကူ
ညီလို့ ဘယ်ကောင်းမလဲ မေမေရယ်"

မေမေ သဘောပေါက်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်ကို
စောင့်ရှောက်ရမှာ မဟုတ်သေးဘူး၊ တကယ်ဆို ဝတ်ရည်က သူ
နာပြုတစ်ယောက်ကိုပဲ ငှားသင့်တာပေါ့။

"မေမေကလည်း သူနာပြုငှားရအောင် ဝတ်ရည်မောင်လေးက လူမ
မာ တစ်ယောက်မှ မဟုတ်တာ"

"မျက်မမြင် ဒုက္ခိတ တစ်ယောက်ကို သမီးစောင့်ရှောက်ပေးရမယ့်
တာဝန်ကြီးကလည်း မသင့်ပါဘူးကွယ်၊ ဝတ်ရည် မောင်လေး ဆိုပေမ
ယ့် သူစိမ်းယောက်ျားလေးပဲ"

မေမေဘက်က ပြောနေခဲ့တာတွေလည်း မမှားယွင်းပါ။ ဒါပေမဲ့လည်း ဝတ်ရည်ရဲ့ ကျေးဇူးတရားတွေကိုလည်း ထာဝရ ထည့်တွက်ပေးရမှာ မေမေ နားလည်နိုင်မည်ဟု ထင်၏။

"ဝတ်ရည်ရဲ့ ကျေးဇူးတွေ သမီးတို့ အပေါ်မှာ ကြီးမားခဲ့တာကိုလည်း ပြန်တွက်ရသေးတယ် မေမေရဲ့ ၊ ပြီးတော့ အခုကိစ္စက ဝတ်ရည် မြန်မာပြည်မှာ မရှိတဲ့ အချိန်ကာလ တစ်ခုမှာ ပဲ သမီးဘက်က ကူညီရမှာ ပါ"

ထာဝရ ရှင်းပြတော့ မေမေ လက်ခံသလိုနှင့် နှုတ်ဆိတ်သွားသည် ။ ထာဝရအတွက် မေမေ စိုးရိမ်တာကိုလည်း ထာဝရ နားလည်ပါသည် ။

"သမီးက အမြဲတမ်း စောင့်ရှောက် တာဝန်ယူပေးရမှာ လည်း မဟုတ်ပါဘူး၊ ဝတ်ရည်က သူ့မောင်လေးကို စောင့်ရှောက်ဖို့ အဒေါ်ဝမ်းကွဲတစ်ယောက်ကို ခေါ်ထားပြီးသားပါ၊ သမီးက အားတဲ့ အချိန် အားတဲ့ ရက်လေးမှာ သွားကြည့် စီစဉ်ပေးရုံပါပဲ"

မေမေ စိုးရိမ်စိတ်တွေ လျော့ပါးအောင် ထာဝရ ရှင်းပြသည် ။ ဝတ်ရည် ပြောသလိုတော့ အသေးစိတ်တော့ ရှင်းမပြတော့ပါ။

သမီးပျိုလေးတစ်ယောက်အနေနှင့် သူစိမ်းယောက်ျားပျို တစ်ဦးကို ပြုစုပေးရမည့် အတွက် မေမေ စိတ်ပူပန်နိုင်သည် ပဲ။

"အင်းလေ ဝတ်ရည်လေးရဲ့ ကျေးဇူးတွေ ရှိတာကို မေမေ လက်ခံ နားလည်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သမီးအတွက် မေမေ စိုးရိမ်တာထက် မောင်ဆက်ကို သမီး တိုင်ပင် အသိပေးသင့်တယ်"

မေမေရဲ့ သည် စကားကိုတော့ ထာဝရ လက်မခံနိုင်ပါ။ အရာရာတိုင်းမှာ မင်းဆက်ကို တိုင်ပင် အသိပေးစရာ မလိုအပ်ဟု ထင်သည် ။ မင်း

ဆက်ကို တိုင်ပင်သည် ပဲထားဦး။

သည် ကိစ္စကို မင်းဆက်က ခွင့်ပြုနိုင်မည်လား။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ ဝန်တိုတတ်လွန်းသော မင်းဆက်တော့ ထာဝရ တကယ်ပဲ စိတ်ပျက်မိပါသည် ။

"မေမေ ပြောတာ သမီးကြားပါတယ်နော်"

ထာဝရ ခေါင်းမညိတ် ခေါင်းမခါ နေတာမို့ မေမေ ထပ်မေး၏။ သည် တော့မှ ထာဝရ ခေါင်းကလေး ညိတ်ပြရင်း

"ကြားပါတယ် မေမေ၊ ဒါပေမဲ့ မလိုအပ်ဘူး ထင်တယ်၊ မင်းဆက်ကို ဘာလို့ အသိပေးရမှာ လဲ၊ ဒါသမီးရဲ့ လူမှုရေးကိစ္စပဲ"

" မဟုတ်ဘူး သမီး မေမေက သမီးနဲ့ မောင်ဆက်တို့ ဘာမှ မဟုတ်တဲ့ ကိစ္စလေးနဲ့ ပြဿနာ မဖြစ်စေချင်လို့ ပါ"

"ပြဿနာ ဖြစ်စရာကိစ္စမှ မဟုတ်ဘဲ မေမေ၊ သူသိရင် ဟိုတား ဒီတား လုပ်လာဦးမှာ ပဲ၊ သမီးက ဝတ်ရည်ကို ကတိပေးပြီးနေပြီ"

မေမေ ပင့်သက်ရှိက်လိုက်တာကို ထာဝရ မြင်ပါသည် ။ မင်းဆက်ရဲ့ အကြောင်းကို မေမေလည်း သိထားပြီးသား ဖြစ်သည် ။

ဝတ်ရည်ချုံနှင့် ပတ်သက်လျှင် မင်းဆက်လည်း ဘယ်တုန်းကမှ အကောင်းမြင်တတ်ခဲ့တာ မဟုတ်။ အခု ဝတ်ရည်ရဲ့ အရေးကိစ္စဆိုတော့ မင်းဆက် သဘောကျလက်ခံမှာ မဟုတ်ဟု မေမေလည်း တွေးမောသွားပုံ သွားသည် ။

"မေမေ့ဘာသာ နေပါ မေမေရယ်၊ ဒီကိစ္စ မင်းဆက် သိစရာလည်း မလိုပါဘူး၊ ဝတ်ရည် ပြန်မလာခင် ကာလပိုင်းလေးပဲ ကူညီရမှာ ပဲ"

မေမေ နှုတ်ဆိတ်ခြင်းဖြင့် လက်ခံလိုက်သည် ထင်ပါသည်။ ။ ထိုကိစ္စ နှင့် ပတ်သတ်ပြီး ထာဝရကို ဘာမှ မပြောတော့ပါ။

ဝတ်ရည်ရဲ့ ကျေးဇူးတရားတွေကို မေမေလည်း လက်ခံထားပုံ ရတာ သေချာသည်။ ။

တကယ်ဆို ဝတ်ရည်သာ ထာဝရကို မကူညီခဲ့လျှင် ထာဝရတို့ မိ သားစု အခြေအနေက ဒီလိုမျိုး ဖြစ်လာနိုင်စရာ မရှိပါ။

ဖေဖေရဲ့ ကုမ္ပဏီကြီး အရှုံးနှင့် ရင်ဆိုင်ကာ မိသားစုစီးပွားရေးလုံးဝ ကျဆင်းသွားနိုင်ခဲ့သည်။ ။ ထိုကာလမှာ ဝတ်ရည်က အောင်မြင်နေသော သူမရဲ့ အထည်ချုပ်စက်ရုံကြီးကို ထာဝရလက်ထဲ ထည့်ပေးခဲ့တာ ဖြစ် သည်။ ။

ထာဝရတို့ မိသားစုပိုင်ဖြစ်အောင် အပြီးအပိုင် လွှဲပြောင်းရောင်းချ ပေးသွားခဲ့ခြင်း ဆိုပေမယ့် ငွေကြေးကြောင့် မဟုတ်တာ သေချာ၏။ လို အပ်သော ငွေကြေးတွေကိုလည်း ဝတ်ရည် လျှော်ပေးသွားခဲ့တာ ဖြစ်သ ည်။ ။

နောက်ပိုင်းမှာ ထာဝရ ပြန်ပေးဆပ်မှ အပြီးပိုင် ကျေသွားခဲ့တာ ဖြစ် သည်။ ။

ဝတ်ရည်ရဲ့ အထည်ချုပ် စက်ရုံက ထာဝရ လက်ထဲရောက်တော့ ပို လို့ အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ။

ဖေဖေလည်း သေဆုံးသည် အထိ မပူမပင် မကြောင့် မကြ ဘဝနှင့် နေထိုင်သွားခဲ့ရသည်။ ။

ထာဝရ အောက်က ညီမလေးနှင့် မောင်လေးတို့ နှစ်ဦးသည် လည်း လိုလေသေး မရှိ ပညာကို သင်ကြားနိုင်ခဲ့သည်။ ။

ထိုအခြေအနေ အားလုံးသည် ဝတ်ရည်ရဲ့ အကူအညီအတွေကြောင့်
ဟု ထာဝရတို့ တစ်မိသားစုလုံး လက်ခံထားခဲ့ရတာတော့ အမှန်ပဲ ဖြစ်
၏။

အခုလည်း ဝတ်ရည်ရဲ့ မောင်လေးကိစ္စမှာ ထာဝရကို မေမေ ခွင့်ပြုခဲ့
ခြင်းသည် ထိုကျေးဇူးတရားများ စွာကြောင့် ဆိုတာ.....။

အခန်း(၃)

နေ့လယ်ခင်းကတည်းက ဝတ်ရည် စက်ရုံကို ရောက်လာခဲ့တာ ဖြစ်သည်။ ။

တစ်ချိန်က ဝတ်ရည် ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သော စက်ရုံကြီးသည် ထာဝရလက်ထဲမှာ အောင်မြင်စွာ လည်ပတ်နေတာ မြင်တော့ ဝတ်ရည် ကျေနပ်ဝမ်းသာနေခဲ့တာတော့ အထင်အရှား။

"တို့ တကယ် ဝမ်းသာတယ် ထာဝရ၊ တို့ လက်ထက်ကထက်တောင် ထာဝရက အောင်မြင်နေတာပဲ"

"အဲဒါ ဝတ်ရည်ရဲ့ ကျေးဇူးတွေလည်း ပါပါတယ်၊ အဲဒီတုန်းက ဝတ်ရည်သာ တို့ ကိုမကူညီခဲ့ရင် ဒီအခြေအနေ ရောက်လာမှာ မဟုတ်ဘူး ၊ ဝတ်ရည် ကျေးဇူးတွေကို ထာဝရ ဘယ်တော့မှ မမေ့ပါဘူး"

"မလိုပါဘူး ထာဝရရယ် မင်းကို အခုလို အဆင်ပြေပြေအောင်မြင်တဲ့ အခြေအနေနဲ့ မြင်ရတာ တို့ တကယ် စိတ်ချမ်းသာပါတယ်ကွာ"

ဝတ်ရည် ကျေနပ်အပြုံးလေးနှင့် ဆိုနေတော့ ထာဝရလည်း ကြည်နူးပါသည်။ ။

ကျောင်းမှာ ကတည်းက ညီအစ်မရင်းချာတွေလို ပေါင်းသင်းခဲ့ကြသည့် ဝတ်ရည်နှင့် ထာဝရတို့ နှောင်တွယ်မှုက ကြီးမားခဲ့သည်။ ။

ဝတ်ရည်ချို ဆိုသော သူမ ဘဝလေးက နာမည်နှင့် မလိုက်ဖက်ခဲ့တာ တော့ သေချာပါသည်။ ။

စီးပွားရေး တက္ကသိုလ် ပထမနှစ်မှာ ဆုံတွေ့ ခင်မင်ခဲ့သော ဝတ်ရည် ချိုသည် အပြင်အဆောင်တစ်ခုမှာ နေထိုင်ရင်း ကျောင်းတတ်သော ကျောင်းသူ တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ။

ပွင့်လင်းပြီး ချောမောသော ဝတ်ရည်ချိုကို ထာဝရ ခင်မင်ရင်းနှီးပြီး သည့် နောက်ပိုင်းမှာ သိခွင့်ရသည် က

ဝတ်ရည်ချိုမှာ မိဘနှစ်ပါး မရှိကြတော့ပါ။ ဝတ်ရည် အလယ်တန်း ကျောင်းသူဘဝတည်းက ဆုံးပါးသွားကြသည် တဲ့။ ။ ဝတ်ရည်မှာ မောင်ငယ်တစ်ယောက် ရှိသည်။ ။ ဝတ်ရည်ထက် နှစ်နှစ်ကျော် ငယ်သည်။ ။

မန္တလေးမှာ အဒေါ်ဖြစ်သူတွေနှင့် နေသည်။ ။ ဝတ်ရည်က မန္တလေး တက္ကသိုလ်မှာ ကျောင်းမတတ်ဘဲ ရန်ကုန်မှာ ကျောင်းလာတတ်တာ ဖြစ်သည်။ ။ မိဘနှစ်ပါး မရှိတော့ပေမယ့် သူတို့ မောင်နှမအတွက် ချန်ထားရစ်ခဲ့သော အမွေဥစ္စာ ခနဲတွေနှင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေက အများကြီး ဖြစ်၏။

"တို့ ဒယ်ဒီဘက်က ညီသုံးယောက်ကပဲ တို့ ဒယ်ဒီရဲ့ လုပ်ငန်းတွေကို တာဝန်ယူပေးထားတာ"

ဝတ်ရည်ချိုရဲ့ ပြည့်စုံချမ်းသာမှုတွေကို ထာဝရ နောက်ပိုင်းမှ ပိုမိုသိခွင့်ရခဲ့သည်။ ။

မန္တလေးမှာ ပဲ ဝတ်ရည်ချိုတို့ ပိုင်ဆိုင်သော ကုမ္ပဏီကြီးက သုံးခုတောင် ရှိသည်။ ။ ရန်ကုန်မှာ လည်း ဝတ်ရည်ချိုရဲ့ မိဘတွေ ရှယ်ယာထည့်ဝင်ထားသော ကုမ္ပဏီတွေ လုပ်ငန်းတွေက အများကြီး ဖြစ်သည်။ ။

ပြည့်စုံ ကြွယ်ဝပေမယ့် ဝတ်ရည်ချိုက မာနကင်းသည် ။ ခင်မင်စရာ ကောင်းသည် ။

ကိုယ်ပိုင် ကားစီးနိုင်ပေမယ့် ဝတ်ရည်ချိုက တက္ကစီကားကိုပဲ ငှားစီး သည် ။ ပလက်တီနမ် စိန်ပွင့် နားဆွဲလေးနှင့် လက်စွပ်လေးတစ်ကွင်းက လွဲ၍ ဆင်ယင်ထားခြင်း မရှိပါ။

လွတ်လပ်ပေါ့ပါးစွာ နေလိုသည် မို့ အဆောင်မှာ နေကာ ထမင်းကို အပြင်မှာ ပဲ စိတ်တိုင်းကျ ထွက်စားတတ်သူ ဖြစ်သည် ။

ထာဝရနှင့် ခင်မင်ပြီးသည့် နောက်ပိုင်းမှာ တော့ မကြာခဏအိမ်ကို လိုက်တာတတ်သည် ။ မေမေ ချက်ကျွေးသော ထမင်းဟင်းတွေကိုလည်း ဝတ်ရည်ချို အားပါးတရ စားတတ်သည် ။

"ထာဝရက အရမ်းကံကောင်းပါတယ်၊ မိစုံဖစုံနဲ့ ညီအစ်ကို မောင်နှမ တွေလည်း ပြည့်စုံတာပဲ၊ ထာဝရတို့ မိသားစု ဘဝလေးကို တို့ တကယ် အားကျတယ် သိလား"

ဝတ်ရည်စကားကိုလည်း ထာဝရ မငြင်းခုံပါ။ ထာဝရတို့ ဘဝက ဝတ်ရည်တို့ လောက် မပြည့်စုံ မကြွယ်ဝပေမယ့် ပျော်စရာ မိသားစုလေး ကိုတော့ ပိုင်ဆိုင်ထားခဲ့သည် ပဲ။

"တို့ မှာ မောင်လေးတစ်ယောက် ရှိလို့ ဖြေသိမ့်စရာတော့ ရှိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မောင်လေးက တို့ ကိုထက် အဒေါ်တွေကို ပိုပြီး တွယ်တာတာကွ "

သတိတရ ပြောတတ်သည့် ဝတ်ရည်ရဲ့ မောင်လေး အကြောင်းကို တော့ ထာဝရ လူမမြင်ဘဲနှင့် ကျွမ်းဝင်နေခဲ့သည် ။

စာသင်နှစ် ကျောင်းပိတ်ရက်တွေမှာ တောင် ဝတ်ရည်က မန္တလေး မ

ပြန်သေးဘဲ ထာဝရတို့ အိမ်မှာ နေကာ ပျော်စရာ မိသားစုလေး ဘဝကို အားကျနေတတ်သူ ဖြစ်ခဲ့၏။

ပိုင်ဆိုင်သော ဥစ္စာဓန မြောက်များစွာနှင့် ဝတ်ရည်တို့ မောင်နှမ ဘဝမှာ ဘာမှ ပူစရာမရှိဟု တော့ ထာဝရ ထင်ခဲ့မိသည်။ ။

ဒါပေမဲ့ တကယ်တမ်းကျ ဝတ်ရည် ရင်ဆိုင်ရသည့် ပြဿနာတွေကို ဝတ်ရည် နောက်ဆုံးနှစ်မှာပဲ ထာဝရ ကြားသိခွင့်ရ၏။

"တို့ အရမ်းလည်း အံ့ဩတယ်၊ တုန်လည်း တုန်လှုပ်မိတယ် ထာဝရ ရယ်၊ တို့ ဦးလေးတွေ ဒီလောက်အထိ လုပ်ရက်မယ်လို့ ထင်မထားဘူး။"

ဝတ်ရည် အံ့ဩထိတ်လန့်သလို ထာဝရလည်း မယုံနိုင်အောင်ဖြစ်မိသည်။ ။ ဝတ်ရည်တို့ မောင်နှမရဲ့ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းတွေကို ယုံကြည်စွာ အပ်နှံထားသည့် ဦးလေးတွေက စိတ်တိုင်းကျ ခြယ်လှယ်နေကြသည် တဲ့။ ။

"ဒါတော့ မလုပ်သင့်ဘူးဟယ်၊ နင့်ဦးလေး အရင်းအချာကြီးတွေပဲ။"

"အဲဒါကြောင့် ငါ ခံစားရတာ ဦးလေးရင်းတွေက သူစိမ်းတွေထက် ဆိုးနေတာ၊ တကယ်ဆို ဒယ်ဒီက သူတို့ အတွက် ထိုက်တန်တဲ့ ခံစားခွင့်တွေ ပေးထားတာ။"

ဝတ်ရည် ခံရခက်စွာ ဒေါသထွက်နေတာကို ထာဝရမြင်နေခဲ့ရသည်။ ။

"အခု နင် ဘာဆက်လုပ်မလဲ ဝတ်ရည်။"

ငွေကြေးကို တို့ မမက်မောပါဘူး ထာဝရ၊ ဒါပေမဲ့ အားကိုးယုံကြည်ထားသူတွေက ဒီလိုလုပ်လာတာတော့ ငါ လုံးဝ လက်မခံနိုင်ဘူး၊ ငါ အကောင်းဆုံး တုံ့ပြန်ပြရမှာ ပေါ့။"

မျက်ခုံတန်းတန်းလေးတွေ အောက်က မျက်နက်ဝန်းလေးတွေ စူးရှ
တောက်ပလျက် ပါးလျပ်လျပ် နှုတ်ခမ်းလေးမှာ လျှို့ဝှက်သော အပြုံးတို့
အရိပ်ထင်နေခဲ့သည်။ ။

တကယ်ဆို ဝတ်ရည်ဘဝမှာ ငွေကြေးဆိုတာ ဘာမှ
သိပ်အရေးမကြီးလှတာ ထာဝရ အသိဆုံး ဖြစ်သည်။ ။

ဘဏ်မှာ ဝတ်ရည်တို့ မောင်နှမ နာမည်နှင့် အပ်နှံထားသည့်
ငွေကြေးက သူတို့ မောင်နှမ ဆယ်သက်စာမက ဖူလှူပါသည်။ ။

ဖခင်ရဲ့ သွေးသားရင်းတွေက ခြယ်လှယ်နေတာကို မခံနိုင်သော ဝ
တ်ရည် ကျောင်းပြီးသည် နှင့် စီးပွားရေး လောကထဲ ဝင်ကာ ဦးလေး
တွေကို ရင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်တော့သည်။ ။

ဝတ်ရည်ချိုရဲ့ သတင်းတွေက စီးပွားရေး လောကထဲမှာ သတင်း
တော့ ကြီးပါသည်။ ။

ဝတ်ရည်ချိုက ထက်မြက်လှတာ မဟုတ်ပေမယ့် စီးပွားရေး လော
ကသားတွေနှင့် ကျွမ်းဝင်အောင် ဆက်ဆံတတ်မှုမှာ နာမည်ကျော်သည်
။

အရှိန်အဝါ ကြီးမားသော စီးပွားရေးသမား အများ စုကို ဝတ်ရည်က
ကျွမ်းဝင်အောင် ပေါင်းသင်းသည်။ ။

လူပျိုလူလွတ် စီးပွားရေး သမားတွေလည်း ပါသလို အိမ်ထောင်ရှိ
ယောက်ျားတွေနှင့် လည်း ဝတ်ရည်ချို သတင်းက သင်းသည်။ ။

"ထာဝရ နှင့်သူငယ်ချင်း ဝတ်ရည်ချို သတင်းက အတော်မွှေးနေပါ
လား။"

မင်းဆက်ကတောင် ထာဝရကို ပြောလာသည်။ ။

"ငါဒယ်ဒီရဲ့ မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်တောင် ဝတ်ရည်ချို့ နောက်လို့ မိသားစု ပြိုကွဲသွားပြီတဲ့ ၊ အဲဒီလူက အသက် ငါးဆယ်နားနီးနေပြီ၊ သားသမီးတွေတောင် ဝတ်ရည်နဲ့ သိပ်အသက်မကွာဘူး။"

ဝတ်ရည်ရဲ့ သတင်းတွေကို မင်းဆက်တောင် ကြားသည် ဆိုတော့ ဝတ်ရည် ခြေလှမ်းတွေက ရန်ကုန်မြေအထိတောင် အလှမ်းကျနေတာ သေချာ၏။

ထိုစဉ်က မင်းဆက်တောင် ဖခင်ဖြစ်သူရဲ့ ကုမ္ပဏီကို တာဝန်ယူပေးနေတာမို့ ဝတ်ရည်ချို့ သတင်းက မပြတ်ခဲ့ပါ။

သည် သတင်းတွေကြောင့် ပဲ မင်းဆက်က ဝတ်ရည်ချို့ ဆိုလျှင် ရွံ့မုန်းနေခဲ့သည် ။ ထာဝရ ကတော့ ဝတ်ရည်ကို နားလည်စွာ နှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးနေဆဲ ရှိခဲ့သည် ။

"ငါသတင်းတွေ နင်ကြားမှာ ပေါ့ ထာဝရ၊ ဟုတ်တယ် ငါ့ဦးလေး သုံးယောက်နဲ့ ပတ်သတ်သမျှ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းမှန်သမျှ ငါတိုက်ခိုက်ပစ်ခဲ့တာလေ၊ ဒီအတွက် တခြား မိတ်ဆွေတွေရဲ့ အကူအညီတွေကို ငါအများကြီးယူခဲ့ရတယ် အဟင်း ဟင်း၊ ငါ့သမိုင်းမှာ မိန်းမရိုင်းကြီးလို့ နာမည်ထင်ကျန်ရစ်ခဲ့တာတော့ ငါပေးဆပ်ရမှာ ပေါ့"

ဒုတိယအကြိမ် ပြန်ဆိုတော့ ဝတ်ရည်ချို့သည် ထာဝရ သိထားသော ဝတ်ရည်ချို့လို့ မထင်မှတ်လောက်အောင် ပြောင်းလဲနေခဲ့တာ သေချာ၏ ။

နုရွှေနေအောင် လှပ ပြင်ဆင်ထားသော ဝတ်ရည်ချို့ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်မှာ စိန်ရတနာတွေ တဖျတ်ဖျတ် လက်လျက် ဇိမ်ခံကားကြီးကို ကြွကြွရွရွလေး မောင်းတတ်သော ဝတ်ရည်ချို့။

နဂိုလှသော အလှကို ပိုမို ထင်ရှားပေါ်လွင်အောင် ခြယ်သထားသည့် ဝတ်ရည်ချုံသည် မိန်းမချင်းတောင် ငေးမောအောင် လှပလွန်းပါသည်။ ။

သည် အလှတွေနှင့် ဝတ်ရည်ချုံ သူမ ဆန္ဒ ရှိသမျှ အသုံးချလုပ်ဆောင်ခဲ့သည် ထင်၏။

ဒါပေမဲ့ နောက်ဆုံးမှာ တော့ ဝတ်ရည်ချုံသည် ပိုင်ဆိုင်သမျှ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းတွေကို ကျောခိုင်းကာ မြန်မာပြည်က ထွက်ခွာသွားခဲ့သည်။ ။

ထာဝရကိုတောင် သူမ ပိုင်ဆိုင်သော အထည်ချုပ် စက်ရုံကြီး လွှဲပေးပြီး ကူညီသွားခဲ့၏။

ထိုကျေးဇူးတရားတွေကိုတော့ ထာဝရတို့ မိသားစု ဘယ်တော့မှ မေ့နိုင်မည် မထင်ပါ။

တစ်ခါက သူမ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သော စက်ရုံကြီးကို ဝတ်ရည်ချုံ ကျေနပ်အောင် ကြည့်ရှုပြီးတော့ ထာဝရနှင့် အတူ သူမ အိမ်ဆီသို့ထွက်ခဲ့ကြသည်။ ။

"ဒီအိမ်ကို ငါ့မောင်လေး ဆန္ဒအတိုင်း ဝယ်ခဲ့တာလေ"

ခြံထဲကို ကားလေး မောင်းဝင်လာရင်း ဝတ်ရည်ချုံက ပြောသည်။ ။

အိမ်ကြီးက လှပခန့်ညားသလို ခြံဝင်းကြီးထဲမှာ လည်း သစ်ပင်ပန်းပင်တို့ နှင့် အေးချမ်းဆိတ်ငြိမ်လွန်းပါသည်။ ။

ဆင်ဝင်အောက်မှာ ကားလေး ထိုးရပ်တော့ အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦး ထွက်လာသည်။ ။

"ဟော သမီးရောက် လာပြီလား၊ မောင်နေ ခြံထဲမှာ ရှိတယ်"

"မောင်လေး တစ်ယောက်တည်းလား ဒေါ်ဖိုး"

"ဟုတ်တယ် သမီး၊ သူထိုင်ချင်တယ်ဆိုလို့ ဒေါ်ဖိုး လိုက်ပို့ပေးထားတာ"

ဒုက္ခပုံတစ်ယောက်တည်း ဘာလို့ ထားရတာလဲ ဒေါ်ဖိုးရယ်"

"ဟို ဒေါ်ဖိုးက ချက်ပြုတ်စီမံနေရလို့ ပါ၊ ခြံစောင့်ကြီး ဦးနီလည်း ရှိနေပါတယ်ကွယ်"

ဒေါ်ဖိုးက ဖြေရှင်းပြနေသည်။ ။ ဝတ်ရည် ပြောပြထားသော ဝတ်ရည်တို့ ဆွေမျိုး ဒေါ်ဖိုးဟု ထာဝရ သိလိုက်၏။

"ကဲ ဒေါ်ဖိုး လုပ်စရာရှိတာ သွားလုပ်ပါ။ လာ ထာဝရ မောင်လေးဆီ သွားရအောင်"

ဝတ်ရည်က အိမ်ထဲကိုတောင် မဝင်သေးဘဲ ထာဝရကို ခြံထဲခေါ်လာသည်။ ။

သစ်ရိပ်အောက်က ခုံတန်းလေးမှာ ထိုင်နေသော လူရွယ်ကိုထာဝရ အဝေးကတည်းက လှမ်းမြင်နေရပါသည်။ ။

အပြာရင့်ရင့် တီရှပ်လက်တိုနှင့် ဂျင်းပြာနုရောင် ဘောင်းဘီနှင့် မှိုဝင်းနှစ်နေသော အသားရောင်က ထင်းနေသည်။ ။ မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆိုပေမယ့် အနက်ရောင် မျက်မှန်အောက်မှ သူ့မျက်ဝန်းတွေကတော့ ထာဝရတို့ ကို မြင်တွေ့နိုင်မှာ မဟုတ်။

"အဲဒါ တို့ မောင်လေး နေမဏီ လေ"

ဝတ်ရည် တိုးတိုးလေး ပြောသည်။ ။ နေမဏီ ဆိုသော အမည်နှင့် ဝတ်ရည်ရဲ့ မောင်လေးကို ထာဝရ အခုမှ ပဲ ပထမဆုံးအကြိမ်မြင် ဖူးတာ

ဖြစ်သည်။ ။

"မောင်လေး"

ဝတ်ရည်အသံကြောင့် သူ့ခေါင်းလေး မော့လာကာ နှုတ်ခမ်းတွေက ဖွင့်ဟ ပြီးသွားသည်။ ။

ညီညာ ဖြူဖွေးသော သွားတန်းလေးတွေကို တခဏတော့ မြင်လိုက်ရပါသည်။ ။ ပြည့်သော နှုတ်ခမ်းတွေက ပန်းနုရောင် သမ်းကာ ဖြူသော မျက်နှာမှာ တိုစိပ်စိပ် နှုတ်ခမ်း၊ မုတ်ဆိတ်မွေးတို့ က စိမ်းမြနေသည်။ ။

"နေ ကားသံကြားတယ် မမကို စောင့်နေတာ"

"ဘာလို့ တစ်ယောက်တည်း ထိုင်နေတာလဲ မောင်လေးရယ်"

"တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ပါဘူး မမရဲ့ ၊ ဒီမှာ အဖော်ပါပါတယ်"

ထိုင်ခုံလေးမှာ မှီထောင်ထားသော ကျွန်းသား လက်ကိုင်တုတ်ကောက်လေးကို ကိုင်မြှောက်ပြရင်း နေမဏိ ပြောသည်။ ။

"အဲဒီတုတ်ကောက်ကို အားကိုးမနေနဲ့ လေ၊ မောင်လေးရဲ့ တော်ကြာ ခလုတ်တိုက်လဲလို့ ဒဏ်ရာ ထပ်ရနေဦးမယ်"

"အိမ်ထဲမှာ နေရတာ မွန်းကျပ်လို့ ပါ မမရယ်"

"အပြင်ရောက်တော့ကော ဘာထူးခြားလို့ လဲ မောင်လေးရယ်"

"အမှောင်ကမ္ဘာက အမှောင်ကမ္ဘာပဲ ဆိုပေမယ့် နည်းနည်းတော့ အာသာပြေသေးတယ်လေ၊ ပန်းရနံ့လေးတွေနဲ့ လတ်ဆတ်တဲ့ လေကို ရှူပြီး မြင်ကွင်းကို ပုံဖော်ကြည့်လို့ ရတာပေါ့"

နေမဏိ စကားတွေကြောင့် ထာဝရ သနားသွားမိတာတော့ အမှန်။ သဘာဝ အလှအပတွေကို မြင်တွေ့ ခံစားခွင့်မရှိသော လူတစ်ယောက်

ခံစားချက်ကို ထာဝရခံစားကြည့်ရတာ စိတ်တော့ မသက်သာလှပါ။

"မောင်လေးနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်၊ ဒါမမပြောတဲ့ မမရဲ့ အချစ် ဆုံးသူငယ်ချင်း သင့်ထာဝရ တဲ့ "

"သင့်ထာဝရ ဟုတ်လား မမ"

"ဟုတ်တယ်လေ မောင်လေးရဲ့ မမ ဟိုတစ်လောက ပြောပြထားတဲ့ မမ သူငယ်ချင်း၊ မမ မရှိတဲ့ ကာလတွေမှာ ထာဝရက မောင်လေးကို လို အပ်တဲ့ အကူအညီ ပေးမှာ ပေါ့"

ဝတ်ရည်က ပြောပြနေတော့ သူ့မျက်ဝန်းတွေက မမြင်နိုင်ပေမယ့် ထာဝရကို မော့ကြည့်လို့ နေသည် ။

မတိုမရှည် ဆံညိုတွေကို နဖူးပြေပြေလေးပေါ် လှန်ဖြီးသင်ထားတာ မို့ နေမဏီ မျက်နှာက ရှင်းနေသည် ။

စိမ်းဖန့်နေသော မျက်ခုံးတွေက ထူပိန်းနေတာမျိုး မဟုတ်ဘဲ ခပ်ပါး ပါးလေးနှင့် ထင်းနေသည် ။ မျက်မှန်နက်ကြောင့် မျက်ဝန်းတွေကိုတော့ ထာဝရ မမြင်တွေ့ရပါ။

အစ်မဖြစ်သူ ဝတ်ရည် မျက်ဝန်းတွေနှင့် တူလျှင်တော့ ဒီချာတိတ် မျက်ဝန်းတွေလည်း လှပမှာ သေချာ၏။

နှာတံက စင်းနေကာ ပြေသွယ်သွယ် မျက်နှာလေးနှင့် လိုက်ဘက်ပါ သည် ။

ကိုယ့်ကို သူမမြင်နိုင်တာမို့ ထာဝရ ရဲရဲတင်းတင်းပဲ လေ့လာကြည့် နေမိတာ ဖြစ်သည် ။

နေမဏီဆိုသော ချာတိတ်သည် အစ်မလိုပဲ ချောမော ရှင်းသန့်သော

လူငယ်တစ်ယောက် ဆိုတာ မငြင်းနိုင်ပါ။

"မမကိုယ်စား ထားရစ်ခဲ့မှာ လားဟင်၊ ကျွန်တော့်လို လူတစ်ယောက်ရဲ့ ဒုက္ခတွေကို မမက လွှဲပေးခဲ့မှာ လား"

"အို မဟုတ်တာ မောင်လေးရယ်၊ မမက မပြန်လို့ မဖြစ်တာ မောင်လေးသိပါတယ်"

"ဟိုး အရင်ကတော့ မမပဲ တို့ မောင်နှမ အတူနေကြရအောင်ဆို"

"မောင်လေးရယ် ဒီမောင်နှမ နှစ်ယောက်တည်း ရှိတာပဲ၊ မမ အမြဲမျှော်လင့်ခဲ့တာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီတုန်းက မောင်လေးက အချိန်ပြည့်သင်္ဘောပေါ်မှာ အချိန်ကုန်နေခဲ့တာလေ၊ ဒီတော့ မမလည်း အဒေါ်တွေရဲ့ အရိပ်နားမှာ ပဲ နေဖို့ စီစဉ်ရတာပေါ့"

မောင်နှမ နှစ်ယောက် စကားတွေကို ထာဝရ ကတော့ နားထောင်သူ သက်သက်ပမာ ရှိနေ၏။

"ဟုတ်ပါတယ် အင်း ကျွန်တော်ကလည်း ကိုယ့်ဝါသနာ ဆန္ဒကို ဦးစားပေးခဲ့မိတာပါပဲ"

"စိတ်မကောင်းစရာတွေ မတွေ့နဲ့ တော့ကွာ၊ အခုလည်း မမ ဟိုက ကိစ္စတွေပြတ်အောင် ရှင်းပြီးရင် ဒေါ်လေးတို့ ဆီ ခွင့်တောင်းမှာ ပါ၊ မမနဲ့ မောင်လေး အတူနေကြရမှာ ပါ"

ချာတိတ် တိတ်ဆိတ်စွာ ငေးနေတာ ထာဝရ ကိုဖြစ်သည် ။

ဒါပေမဲ့ သူ့မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ ထာဝရကို မမြင်နိုင်တာ သေချာသည်

။

အလင်းမဲ့နေသော ဘဝကြီးကိုပဲ ချာတိတ် အားငယ်ဝမ်းနည်းနေသ

လားဟု ထာဝရ စဉ်းစားနေမိ၏။

"မမ သူငယ်ချင်းက မောင်လေးဆီ မကြာခဏ လာပါလိမ့်မယ်ကွယ်
"

ဝတ်ရည်က ထာဝရကို လှည့်ကြည့်ကာ ပြောနေတော့ ထာဝရ အလို
က်သင့် ခေါင်းညိတ်ပြရင်း

"ဟုတ်တယ် မောင်နေမဏီ တို့ ကို မင်းရဲ့ အစ်မလို သဘောထားပြီး
လိုအပ်တဲ့ အကူအညီ တောင်းနိုင်ပါတယ်ကွယ်"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မမ သင့်ထာဝရ၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ကြောင့်
ဘယ်သူမှ ဒုက္ခပိုတွေ မပီစေချင်ပါဘူးဗျာ"

"တို့ အဲဒီလို မသတ်မှတ်ပါဘူးကွာ၊ တို့ မှာ လည်း မောင်တစ်ယောက်
ရှိတယ်၊ မင်းကို တို့ မောင်လေးလို ခင်မင်ပါတယ်"

ထာဝရ ဆိုတော့ နေမဏီ နှုတ်ခမ်းလေးတွေ ကြည်နူးစွာ ပြီးသွားခဲ့
ရင်း

"ထပ်ပြီး ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မမ၊ မမကို ကျွန်တော် အရမ်းခင်မင်
သွားပြီ၊ မမရဲ့ အသံလေးက ကရုဏာရိပ်တွေ လွှမ်းခြုံနေတာ ကျွန်တော်
သိပါတယ်"

ထာဝရ ကျေနပ်အောင် သူ ပြောလိုက်တာလား မသိပါ။ ဒါပေမဲ့
သွားတန်းဖြူဖြူလေးတွေ ပေါ်အောင် ပြီးသည့် ချာတိတ်အပြုံးလေးကို
တော့ ထာဝရ စာနာသနားသွားမိတာ အမှန်ဖြစ်သည် ။

ဝတ်ရည်က ညနေစာ စားဖို့ ဇွတ်ပြောနေတာမို့ ထာဝရ ထိုနေ့က သူ
တို့ မောင်နှမနှင့် ထမင်းလက်ဆုံ စားဖြစ်သည် ။

ဝတ်ရည်နှင့် ထာဝရ ပန်းကန်ထဲကို ဟင်းတွေ ခပ်ထည့်ဦးချပေးသ
ည့် နေမဏိရဲ့ စိတ်ထားလေးကိုတော့ ထာဝရ နှစ်သက်သွားမိပါသည်။ ။

အပြန်လမ်းမှာ တော့ နေမဏိ ဆိုသော ချာတိတ်ရဲ့ သနားစရာ မျက်
နှာလေးက ထာဝရ ရင်ထဲ ငြိတွယ်ပါလာခဲ့တာတော့ အသေအချာပဲဖြစ်
သည်။ ။
